

УДК 340.112

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.05.132>

МЕТААНТРОПОЛОГІЯ ПАЛОМНИЦЬКОГО БОГОСЛОВ'Я У ФІЛОСОФІЇ ПРАВА: ЗАКОН СПОЛУЧЕНИХ ПОСУДИН

Сливка С.,

*доктор юридичних наук, професор, професор кафедри ТПК**Навчально-науковий інститут**права, психології та інноваційної освіти**Національного університету «Львівська політехніка»*ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1683-4363>

Сливка С. Метаантропологія паломницького богослов'я у філософії права: закон сполучених посудин.

У науковій статті досліджується такий аспект багатомірності філософії права як метафізичний закон сполучених посудин, який діє у природньо-надприродньому правовому просторі. Доводиться, що заповнення метафізичних посудин здійснюється духом (рефлексією, інерцією) місць сили, які містяться у земних надприродних благодійних явищах. Тому звичайні екскурсії по цих місцях мають назву паломницьких подорожей. При цьому паломництво має метаантропологічний характер і реалізовується метаантропологічно, тобто тілесно, душевно і духовно. Внаслідок цього людина набуває моральних (елементарних і вищих) якостей, необхідних екзистенціалів і трансценденталій. Метаантропологічний закон сполучених посудин підтримує правову гармонію Всесвіту. Вперше подається дефініція паломницького богослів'я.

Паломництво приносить користь для тілесної погамованості, породжує відчуття набутого тілесного бруду, нечистоти, оскільки брудні дії чіпляються до кожного, це дії зла. Адже тілесний блуд - це різновид нечистої сили, яка скерована на те, щоб людина не виконувала онтологічних тілесних засад, щоб вела розпустний спосіб життя, не контролювала себе, а тому створювала такі елементарні моральні норми, які одобрив б брудні дії.

Філософія права вдається до таких глибинних ніби й занадто елементарних, банальних норм для того, щоб не допустити значно видимих порушень. Паломництво - це один із методів профілактики тілесних правопорушень, які здатні не допустити руйнацію і дію духовного закону сполучених посудин у Всесвіті.

Філософія метафізичного закону сполучених посудин має видимий бік - вплив плодів тілесного паломництва на постійне формування фабрики елементарної моралі, заговин для вироблення елементарних чеснот. Ця фабрика повинна щоразу удосконалюватися завдяки паломництву і сприяти виробленню щоразу нових правил праведного земного життя, розуміння сутності ек-

зистенціалів і трансценденталій. Навіть такі плоди ордологічного паломництва як зміцнення бережливого відношення людини до природи, світу, формування для себе тілесного кодексу здоров'я, виведення себе із споживацького матеріального стану, обмеження у буттєвих потребах та ін. не допускають порушення закону сполучених посудин. З цього можна зробити висновок про глибинну сутність філософії права, корінні засади права, взагалі закону, людської моралі. Адже тілесна поведінка людини найчастіше буває неадекватною до дій закону сполучених посудин. Для боротьби з цією неадекватністю людство, суспільство, держава вдається до створення складної системи правоохоронної діяльності, але результатів відчутних ще замало. Паломництво по місцях сили дасть значно більше.

Ключові слова: метаантропологія, сполучені посудини, ордологічне паломництво, екзистенціальне паломництво, трансцендентальне паломництво, паломницьке богослів'я.

Slyvka S. Pilgrim's meta-anthropology theology in the philosophy of law: the law of combined vessels.

The scientific article examines such an aspect of the multidimensionality of the philosophy of law as the metaphysical law of connected vessels, which operates in the natural-supernatural legal space. It is proven that the filling of metaphysical vessels is carried out by the spirit (reflection, inertia) of the places of power contained in earthly supernatural benevolent phenomena. Therefore, ordinary excursions to these places are called pilgrimage trips. At the same time, the pilgrimage has a meta-anthropological character and is realized meta-anthropologically, that is, physically, mentally and spiritually. As a result, a person acquires moral (elementary and higher) qualities, necessary existential and transcendental qualities. The meta-anthropological law of connected vessels supports the legal harmony of the universe. The definition of pilgrimage theology is presented for the first time. Pilgrimage is beneficial for bodily calmness, gives rise to the feeling of acquired bodily dirt, impurity,

because dirty actions cling to everyone, they are actions of evil. After all, carnal fornication is a kind of unclean power, which is directed so that a person does not fulfill the ontological bodily principles, leads a promiscuous lifestyle, does not control himself, and therefore creates such elementary moral standards that would approve dirty actions.

The philosophy of law resorts to such profound, as if too elementary, banal norms in order to prevent significantly visible violations. Pilgrimage is one of the methods of prevention of physical offenses, which can prevent the destruction and effect of the spiritual law of connected vessels in the universe.

The philosophy of the metaphysical law of connected vessels has a visible side - the influence of the fruits of bodily pilgrimage on the permanent formation of the factory of elementary morality, the springboard for the development of elementary virtues. This factory should be improved every time thanks to the pilgrimage and contribute to the development of new rules of righteous earthly life, understanding of the essence of existential and transcendental things. Even such fruits of the ordological pilgrimage as strengthening a careful attitude of a person to nature and the world, forming a physical code of health for oneself, removing oneself from a consumerist material state, limiting oneself in material needs, etc. do not allow violation of the law of connected vessels. From this we can draw a conclusion about the deep essence of the philosophy of law, the fundamental principles of law, the law in general, and human morality. After all, the physical behavior of a person is often inadequate to the actions of the law of connected vessels. In order to combat this inadequacy, humanity, society, and the state resort to creating a complex system of law enforcement activities, but tangible results are still insufficient. Pilgrimage to places of strength will give much more.

Key words: metaanthropology, connected vessels, ordological pilgrimage, existential pilgrimage, transcendental pilgrimage, pilgrimage theology.

Мета. Довести, що паломницьке богослів'я є пізнавальним методом канонічного права, а канонічне право – спеціальним вступом до філософії права.

Постановка проблеми. Багатовимірність філософії права є органічною і вона охоплює незліченну групу природно – надприродних чинників. Комплексний аналіз природи філософії права має гносеологічний початок та синтетичну (сполучну) властивість. Ця наука вбирає у себе всю пізнану і непізнану нормативність. Адже людина повинна жити правильно у Всесвіті, інакше буде псувати тонкі духовні структури. При таких надзвичайно великих руйнаціях можливе настання занепаду життєдіяльних процесів. Тому необхідно глибоко

вникати у природно – надприродні явища, їх правові системи для того, щоб зорієнтувати людину у виборі правил поведінки і об'єднати ці правила з природними законами, на основі яких виникає явище права.

Мимовільно ми доходимо до висновку, що людина і Всесвіт перебувають у своєрідній дії *метафізичного закону сполучених посудин: однорідна рідина в сполучених посудинах встановлюється на одному рівні*. Про це відомо учням загальноосвітніх шкіл з уроків фізики. Тобто рівень онтологічності людини і Всесвіту – однаковий. Звідки він впливає?

Стан дослідження. Вдамося до глибини заasad канонічного права, яке є спеціальним вступом до філософії права і задумуємося над визначником "спеціальний". Міркування приведуть до того, що канонічне право має особливе призначення і стосується виключно філософсько-правових з'єднань між людиною і Всесвітом, тобто природи закону сполучених посудин. Але канонічне право утворене внаслідок сполучення природного й надприродного права Всесвіту з правом віри у надприродну силу цього ж Всесвіту: Вищий Розум з'єднаний з елементарним розумом (їх множиною). Це потрібно пізнати і розвинути у філософії права. В даному випадку почнемо із паломницького богослів'я.

Якщо вважати, що паломництво є закономірним процесом пізнання плодів прощення неправомірних вчинків для відновлення або набуття джерела подальших духовних перемін, то *паломницьке богослів'я – це вшанована прощєю рефлексивна система виявлених догматів у закономірних таємничих місцях сили та надприродних явищах, які зберігають та розвивають віру у Вищий Розум, Вище Право*.

За допомогою паломницького богослів'я виникає необхідна канонічно-правова лабораторія, яка відображає внутрішні творчі процеси пізнання природного й надприродного права, їхні прецеденти, формування метаантропологічних чеснот та моралі.

Триєдина, антропологічна природа людини: тіло, душа, дух, перебуває в основі канонічно-правової лабораторії. Тому розглянемо деякі аспекти формування філософії права шляхом ордологічного (тілесного), екзистенціального (душевного), трансцендентального (духовного) паломництва.

Ордологічне паломництво зміцнює умовну, метафізичну чашу у сполучених посудинах між Всесвітом і людиною. Чаша призначена для напою живильними речовинами і зберігає аромат надприродності тілесної поведінки. Тілесна чаша у сполучених посудинах є видимою, раціональною із вмістом ірраціонального. Наше тіло має багато таємниць, загадковостей, про що свідчить будова та функції ДНК, РНК, АТФ, які досліджує біоло-

гія. Для підтримання тіла однієї фізичної, матеріальної їжі недостатньо. Потрібні живлення клітин тіла, які здобуваються впливом зовнішнього середовища. Безумовні (природні), умовні (набуті) рефлексії поведінки свідчать про моральний стан середовища, в якому перебуває тіло, які закони на нього діють. Тобто тіло не повинно постійно перебувати у застиглому матеріальному стані. З цього стану його слід регулярно виводити за допомогою духовних вітамінів. Можна сказати, що матеріальна пожива існує для підтримання біологічного існування тіла, а духовні харчі – для правого, ідеального життя, для виконання свого призначення.

Ідеальне тілесне життя людини здобувається певним природно-надприродним порядком, набуттям онтологічних звичок, які продукує право, що обумовлене природою людини і суспільства. Людина потребує тілесного порядку, але не завжди розуміє правильність його здобуття. Здебільшого надається перевага набуттю тілесної культури фізичними діями, спортивним захопленням. Хоча така увага тілу потрібна, але не є достатньою. Для достатності потрібно задуматися над таємницями тіла, на які фізичні дії впливають недостатньо. Потрібні правові чинники.

До філософсько правових чинників зміцнення і розвитку тілесної культури віднесемо паломництво, за допомогою якого фізичний кодекс здоров'я наповниться новими статтями елементарної моралі та простих чеснот для тілесного регулювання.

Паломництво по місцях сили є благочестиві, праведні, особливо вшановані людством, релігією і т.д. За допомогою паломництва можна зняти різні тілесні похоті, які скеровані проти природно-надприродних впливів. Адже ринкове, тілесно-наповнювальне мислення породжує різні спокуси. Людина допускає багато правопорушень через здобування їсти будь-яким способом. Цього не можна сказати про здобування елементарної моралі і хоча б примітивних чеснот, якими насичена паломницька діяльність. Тобто, потрібно усвідомити: що дає паломництво, проща для метатілесного життя?

Зауважимо, що земні місця сили здійснюють своєрідні поштовхи до наступних змін у тілесному житті. Це, передусім, стосується проникнення у світ природно-надприродних таїнств тілесних властивостей, пізнання своєї плотської ненаситності. Адже тіло людини не слугує тільки самій людині, оскільки у ньому ніби закодована бажана поведінка, на яку очікує Всесвіт. Тіло людини при неправильній експлуатації заводить її у небезпеку. Небезпечна поведінка хоча б однієї людини приносить шкоду Всесвіту, руйнує його, порушує баланс, збиває з онтологічного шляху.

Екзистенціональне (душевне) паломництво наповнює чашу метафізичних сполучених посу-

дин невидимими компонентами. За ці компоненти активно ведуть боротьбу злі сили, щоб змінити живильну, природну енергію земного життя на антиприродну. Звичайно, духовні вороги людини виступають проти природностей, зокрема таких екзистенціалів як любов, радість, мир, терпимість, доброта, милосердя, віра, логічність, стриманість та ін. Замість них пропонується людині необмежена гульня (у всіх видах), висування на перше місце матеріальне життя (пропонування фальшивої ідеології праці на "холодильник"). Тому онтологічна людина поступово може перетворюватися на неонтологічну.

Людина створена не для земного, матеріального життя (хоча воно потрібне для підтримання тілесних органів), а для духовного підтримання закону сполучених посудин, чаші всесвітніх терезів. Матеріальним благополуччям виконати норми закону сполучених посудин не вдається нікому: Таке "виконання" веде до пропасті, зникнення всього набутого. Достатньо згадати життєві "тріумфи" нечестивих, бездумних багатіїв, які намагаються жити тільки добробутом, нехтуючи всім природним, всією світовою гармонією. Тому паломництво, як метод виконання методологічного закону сполучених посудин, нагадує, що людина створена не стільки для земного життя, а скільки для небесного, ірраціонального, невидимого світу. В цьому вся причина у душевних екзистенціалах і вищій моралі.

Метафізичний закон сполучених посудин у людському бутті виконує своєрідну роль налагодження душевної цивілізації. Ідеться про те, що носії життя людини не виходять за межі природно-надприродного права. У противному випадку настає загибель екзистенції (існування). Тому можна виділити такі основні, як видається проблеми: *місця конкретної душі у Всесвіті, зв'язки душі і тіла, регулятори та підживлення душі, сприйняття екзистенціалів за чесноти, перетворення елементарної моралі у вищу та ін.* Зауважимо, що ці проблеми вирішує метантропология паломницького богослів'я.

Зокрема, кожна душа має своє місце у Всесвіті подібно до гвинтика у великому світовому годиннику. Цей годинник залучається до дії годинника. Чому? А тому, що мікронні частини гвинтика кожного дня творіння світу є компонентами душі, які перебувають у крові людини, де координатором є серце. Неправильна дія будь-якого компонента дає збій дії серця. Тому найменше, одиничне порушення надприродних правил специфіки людського існування приносить певну (хоча, можливо, і незначну) руйнацію Всесвіту.

Існує проблема зв'язку *душі й тіла*, яка полягає в тому, що їхні бажання не завжди співпадають. Якщо тілесні бажання відображають здебільшого волю людської плоті, похоті, то душевні - волю природно-надприродних сил. Ці бажання не

завжди є виконанням метафізичного закону сполучених посудин, в даному випадку сполучення тіла і душі.

Виникає потреба *підживити регулятори душі* новими, свіжими компонентами, які ще не були задіяні до життєдіяльності людини. Тобто відвідування місць сили підносить якість людської душі, зміцнює буттєву конституцію людини, забезпечує усвідомлене становлення до онтологічної дійсності. В результаті відбувається олюднення людини.

Екзистенціали як мікронні частини всього сущого у світі *слід сприймати як чесноти*: прагнення і мотивації душі, які надихає природа для творення добра. Тобто екзистенціали – це виключно чеснотливі чинники природного життя. Вони частково є вродженими, а в подальшому – набутими і виконують роль необхідних норм закону сполучених посудин. Тому екзистенціали, чесноти мають важливі спільні ознаки і слугують певною категорією, носіями життя, силами людині.

У душевному паломництві непомітно елементарна мораль *перетворюється у якісно вищу мораль*, яка є основним атрибутом людського існування. Адже людина зрозуміла, що тілесна поведінка залежить від душевної налаштованості, тобто від вищої категорії. Таким мисленням і налаштуванням людина вносить у світ свій онтологічний спосіб буття. Можна сказати, що вища мораль є якісною, позитивною мораллю, яка регулює думки і почуття людини, що і називається чеснотою.

В цілому екзистенціальна конкретність, індивідуальність є здобутком вдумливої паломницької діяльності. В результаті цього здобуваються основні екзистенціали людського буття, які збагачують філософію права. Тобто екзистенціальне паломництво є одним із джерел вищої моралі, чеснот і права.

Феномен людини насичений також і *трансценденталіями*, в яких людина часто сумнівається. Тому й не дивно, вона не завжди вірить в ордологічне, земне, тілесне, а не те, щоб бути цілковитим прихильником трансцендентального, ірраціонального.

Відомо, що трансценденція (від лат.-переступати) – філософський термін для позначення переходу із сфери можливостей людського досвіду в сферу, що знаходиться поза межами досягнення останнього. В контексті християнського екзистенціалізму трансценденція містяться переважно як перехід чистого буття світу до самобуття або самості [3, с. 340]. Традиційно трансценденталіями називають єдине, істинне, благо [6, с. 646]. Звичайно, ідеться про універсальні, найвищі визначеності буття, які виходять за межі розуму, досвіду, а інколи й почуття. Однак філософія права намагається здійснити трансцендентальний ви-

мір буття людини, відкрити доступ до досвіду, до повнокровного життя не боячись позамежового майбутнього. Реалізація таких задумів є складною і потребує трансцендентального права, яке зароджується в людині у паломництві.

Потрібно виходити з того, що світ існує, функціонує за єдиним законом природи, як живої, так і не живої¹. Якщо брати до уваги закон сполучених посудин, то міркування зводяться до того, що людина має належні тілесні з'єднання, які наповнені духом *всесвітнім інформаційним середовищем*, що містить складну, єдину, істинну і благу програму розвитку матерій. Без такої акмеологічної здатності світ би не існував. Ось це програмне метафізичне заповнення людських судин, капілярів (сумарна довжина є їх дуже великою – тисячі кілометрів) й визначають особливі природно-надприродні норми – трансценденталії. Але трансценденталії містяться й у поза людським організмом – у Всесвіті. Проте з'єднання людських трансценденталій із *всесвітнім* є найвищою метою світобудови, оскільки людина коронована *всесвітніми надбудовами*. Ця коронованість і визначає сутність метафізичного закону сполучених посудин.

Тому сказати, що трансценденталії утворюються за допомогою людського розуму, сумління, волі було б замало. Потрібне паломницьке богослів'я, яке сформує у людини рефлексивну систему виявлених догматів у місцях сили для того, щоб отримати самість, самобуття у чистому існуванні світу (трансцендентальному світі). Такий стан можливий лише тоді, коли людина, яка є не тільки природною, а й надприродною особою, глибоко вникне у Вищий Розум і Вище Право. Для кращого розуміння такої філософсько-правової парадигми виділимо *плоди трансцендентального (духовного) паломництва*, звівши їх до властивостей, принципів та функцій.

Вважаємо, що трансцендентальне паломництво продукує такі надприродно-правові властивості: *абсолютна вільність людського духу, проникнення людського духу в Космос, надприродне зміцнення сили людського духу після тимчасового виходу його у сні, вплив людського духу на розвиток природи* та ін. Ці властивості існують незалежно від волі й розуму людини.

Трансцендентально – паломницькі принципи містяться у таких постулатах, твердженнях: *людський дух панує над душею і тілом, над часом і простором; людський дух мінливий і причинно – наслідковий; людський дух безмежний; людський дух біоетичний (грунтується на вибаченні і прощенні); людський дух приводить людину у стані онтологічного спокою* тощо. Формування цих та інших принципів відбувається у паломницьких діях.

¹ Термін «нежива природа» досить умовний: у світі все є живим, хоча й без душі.

Беззаперечним фактом є те, що людський дух виконує важливі метаантропологічно-правові функції. Серед них: *пізнавальна, підтримання гармонії Всесвіту, підтримання онтологічної свободної волі, утримання душі і тіла у природно-надприродному правовому просторі, забезпечення буття однієї людини для іншої я обов'язок метаантропологічного органу (одна людина живе іншої), блокування панування зла і розвиток добра, правильне сприйняття тілесної смерті, формування валізного життя у позамежовий простір* та ін. Слід сказати, що паломництво по місцях сили забезпечує еволюцію цих функцій: вони можуть набирати ще інших цінних для Всесвіту діянь. Ця паломницько-культуротворча діяльність залежить від здібностей та сформованої для себе мети життя.

Висновок. Отже, метаантропологія паломницького богослів'я є частиною канонічного права. У свою чергу канонічне право є спеціальним вступом до філософії права, глибинним метафізичним методом пізнання права взагалі. Цей складний своєрідний кінематичний ланцюг у філософсько-правовій науці обґрунтовується різними природно – надприродними законами, в тому числі й законом сполучених посудин. Кожна ланка цього живого ланцюга правової єдності є галуззю права, яка забезпечує духовну необхідність людини. Під-

живлення, а іноді й реанімацію духовної необхідності здійснює паломництво. Фактично різновидне паломництво вводить людину у природно-надприродний правовий простір, де панує розсудлива мудрість, яка слугує одним із основних критеріїв юридичної діяльності. Розсудлива мудрість у праві є не що іншим, як реалізація метафізичного закону сполучених посудин, підтриманням правової краси як онтологічної життєдіяльної рівноваги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Джон МакТагарт, Еліс Тагар. Природа існування. Том I. Київ: Темпора, 2022. 536 с.
2. Джон МакТагарт, Еліс Тагарт. Природа існування. Том II. Київ: Темпора, 2022. 912 с.
3. Регілізнавчий словник / за ред. А. Колодного і Б. Лебовика. Київ: Четверта хвиля, 1996. 392 с.
4. Сливка С.С. Філософія права: том 4. Канонічне право: підручник. Вид. 5-те, перероб: Видавництво Людмила, 2021. 347 с.
5. Темплтон Дж.М. Всесвітні закони життя. 200 вічних духовних принципів; пер. з англ. Орис Априорі; 2020. 600 с.
6. Філософський енциклопедичний словник / За ред В.І. Шинкарука. Київ: Абрис. 2002. 744 с.